Dziennik Urzędowy

ces. i król. Komendy obwodowej w Opocznie.

Część III.—Wydana i rozesłana dnia 1 Września 1915 roku.

39.

Do mieszkańców obwodu.

«W dniu 18 sierpnia przypada rocznica urodzin **Jego Cesarskiej i Królewskiej Apostolskiej Mości Franciszka Józefa I.**, pod którego ojcowskiem berłem wszystkie ludy, bez względu na różnicę narodowości i wiary, zażywają równych praw i równej opieki.

Dzień Jego urodzin święcony jest z dobrej woli przez wszystkie narodowości Monarchii austryacko-węgierskiej, jako dzień szczególnie uroczysty. Jednymi z pierwszych w tych uroczystościach to Polacy, wdzięczni swemu sędziwemu Monarsze, że pod Jego światłymi i dobrotliwymi rządami mogą swe dzieci wychowywać w ojczystym języku, że wszystkie urzęda w Galicyi obsadzone są synami tego kraju, że w Sejmie galicyjskim, w którym reprezentowane są wszystkie stany, sami mogą się rządzić, sami stanowić o swojej doli.

W chwilach obecnych, w chwilach wojny, która tak strasznie dotknęła Galicyę i Królestwo Polskie, **Najdostojniejszy Monarcha niejednokrotnie dał wyraz najlepszych intencyi dla całego Narodu Polskiego**, a całe życie Sędziwego Monarchy i prawa wolnościowe Polaków w Galicyi, to niewzruszona gwarancya, że obecne przejawy Jego życzli-

wości dla Narodu polskiego, to nie pusta obietnica na czas wojny, lecz rękojmia, da Bóg lepszej przyszłości dla całego Narodu polskiego.

Zawiadamiając przeto o zbliżającej się rocznicy urodzin Najdostojniejszego Monarchy, żywię niepłonną nadzieję, że w dniu tym Mieszkańcy obwodu opoczyńskiego połączą się ze swymi braćmi w Galicyi w modłach o zdrowie i pomyślność Jego Cesarskiej i Królewskiej Apostolskiej Mości.

Z okazyi tego uroczystego dnia przekazuję obwodowemu Komitetowi dla akcyi ratunkowej kwotę 2500 koron, a zarazem we wszystkich wypadkach zasługujących na uwzględnienie, które zaszły po dzień 18 sierpnia b. r., korzystam z przysługujących mi praw darowania kary, względnie zastanowienia postępowania karnego.»

Opoczno, dnia 14 sierpnia 1915.

C. i k. Komendant obwodu
Tadeusz Wiktor
Pułkownik m. p.

Odezwa powyższa znalazła pełny odzew u społeczeństwa całego obwodu.

Miasto Opoczno przystroiło się w tym dniu w barwy państwowe i narodowe, a kościoły i izraelickie domy modlitwy rozbrzmiały modlitwą za zdrowie i pomyślność Najdostojniejszego Monarchy, za szczęśliwą przyszłość Ojczyzny.

Objawy te, będące wymownym dowodem zrozumienia przez społeczeństwo różnicy między dawniejszymi rządami ucisku, a obecnymi dobrej woli, napawają mnie otuchą, że, przy wspólnych zgodnych usiłowaniach przezemnie reprezentowanej Władzy i społeczeństwa, rany, jakie obwodowi zadała burza wojenna, wkrótce się zabliżnią, a obwód zakwitnie pełnem, nowem życiem dla dobra społeczeństwa, dla dobra Ojczyzny.

Opoczno, dnia 18 sierpnia 1915.

C. i k. Komendant obwodu
Tadeusz Wiktor
Pułkownik m. p.

40.

Odpisanie zaległości w podatkach gruntowych i podymnych po koniec roku 1914.

L 1288 z 24. VIII. 1915.

C. i k. Naczelna Komenda Armii upoważniła c. i k. wojskowy zarząd gubernialny w Piotrkowie zaniechać zupełnie ściągania zaległych jeszcze z roku 1914 podatków realnych (a więc podatku gruntowego i podymnego) z posiadłości gruntowych, zaś zapłatę tych podatków za rok 1915 odroczyć na czas po tegorocznych zbiorach, wreszcie wpłacone już zaległości za rok 1914 zarachować na poczet należytości podatkowych za rok 1915.

C. i k. Zarząd gubernialny skorzystał z tego upoważnienia c. i k. Naczelnej Komendy Armii, które świadczy o największej życzliwości i ojcowskiej troskliwości dla mieszkańców obszaru okupowanego.

O tem zawiadamia się ludność tutejszego obwodu z tą uwagą, że c. i k. Zarząd wojskowy dołoży starań, by i dla mieszkańców miast przyznane zostały ułatwienia i ulgi przy ściąganiu podatków od nieruchomości w miastach.

41.

Ustanowienie Komisarza rządowego dla miasta Opoczna.

C. i k. Komenda obwodowa w miejsce dotychczasowego tymczasowego zarządu miasta Opoczna ustanowiła dnia 25 sierpnia 1915 Komisarza rządowego w osobie c. i k. rotmistrza Henryka Mieroszewskiego.

Przy tej sposobności c. i k. Komendant obwodu wygłosił następującą przemowę do zebranych.

«Jak Panowie wiedzą, został Komitet obywatelski miasta Opoczna prowizorycznie ustanowiony przez byłą tutejszą Komendę stacyjną etapową do prowadzenia agend magistratu.

Po wejściu w życie Komendy obwodowej zatwierdziłem prowizorycznie Panów w tem urzędowaniu, a to Pana Włoszczewskiego w charakterze burmistrza, Panów komitetowych jako radnych.

Otóż obecnie postanowiłem tę reprezentacyę miejską z dniem dzisiejszym rozwiązać i mianuję równocześnie ces. i król. rotmistrza Henryka Mieroszewskiego, komisarzem rządowym miasta.

To moje postanowienie nie jest wyrazem braku zaufania do Panów i nie jest żadnem zarządzeniem karnem. Przeciwnie konstatuję, że Panowie dokładali swych starań, aby wszystko wykonać w mieście, co władze wojskowe wykonać poleciły.

Jednakowoż Magistrat ograniczał się li tylko do wykonania poszczególnych rozkazów Komendy i nic więcej; ja zaś uważam za konieczne, by jak najrychlej i jak najenergiczniej ze strony miasta poczyniony został inicyatywnie cały szereg różnorodnych akcyi, aby po przejściach wojennych i po zmianach, które z powodu wojny zaszły, nie tylko wprowadzić w mieście normalne stosunki, porządek i ład w każdym kierunku, ale także pracować nad usunięciem rozlicznych, po części także przed wojną już istniejących braków, oraz nad wprowadzeniem licznych koniecznych nowych urządzeń, leżących w interesie miasta i jego mieszkańców.

Celem wprowadzenia w życie takiej akcyi gruntownej sanacyi stosunków obecnych, uważam, szczególnie ze względu na trudności spowodowane przez stosunki wojenne za wskazane, oddać zarząd miasta w ręce jednego z przydzielonych mi oficerów.

Pracujących dotychczas w zarządzie miasta Panów wzywam, by nadal pełnili swoje obowiązki, a to w charakterze przybocznej rady Pana Komisarza rządowego.

Prosząc Pana Komisarza rządowego o objęcie z dniem dzisiejszym powierzonego Mu urzędu, wyrażam nadzieję, że tutejsi mieszkańcy zrozumieją dobre intencye mego zarządzenia i odnosząc się z całem zaufaniem do ustanowionego Zarządu, przyczynią się do rychłego złagodzenia ran wojną spowodowanych, a tem samem do uporządkowania stosunków w mieście i do jego rozwoju.

42.

Monopol zbożowy.

L. 1872 z 9. VIII. 1915.

Celem zapewnienia ludności zboża aż do zbiorów w roku 1916, **Naczelny Wódz armii** rozporządzeniem z 27 czerwca 1915 Dz. rozp. Cz. V. № 20 zarządził:

Każdy z rolników może zatrzymać dla siebie ze swego żniwa z r. 1915 tylko tyle zboża, ile potrzebuje na zasiew i na wyżywienie swej rodziny, swych koni i bydła.

Resztę zboża wraz z zapasami z roku 1914 obowiązany jest każdy rolnik (posiadacz zboża) sprzedać Zarządowi wojskowemu.

Jeżeli który z rolników umówił się z kim, że mu sprzeda zboże, to umowa taka jest nieważna.

Celem praktycznego przeprowadzenia powyższego rozporządzenia obwieszczam:

Każdy z rolników uprawniony jest zatrzymać:

na zasiew piątą część tegorocznego zbioru; dla każdego członka swej rodziny i dla każdego sługi na każdy dzień 400 gr. żyta i 200 gr. pszenicy t. j. na cały rok dla każdego z nich żyta 146 kg. = 8 pudów i 37 f., pszenicy 73 kg. = 4 pudy 18 funtów:

dla każdego konia na dzień 2 kg. owsa i 2 kg. jęczmienia czyli na cały rok owsa 730 kg. = 44 pudów i 23 funtów i tyleż jęczmienia;

dla każdego bydlęcia dziennie 2 kg. zboża używanego dla karmy bydła (w pierwszej linii jęczmienia) t. j. rocznie 730 kg. = 89 pudów i 23 funtów.

W każdej miejscowości (mieście, wsi, kolonii, osadzie) ustanawia się Komisye miejscowe składające się z sołtysa i dwóch przez niego dobranych mieszkańców miejscowości.

Każdy z rolników obowiązany jest tej komisyi donieść, a to natychmiast ile ma zboża niewymłóconego, a następnie w miarę postępu młocki o każdej większej ilości wymłóconego zboża.

Obowiązkiem tych komisyi będzie obliczać, ile każdy z rolników może sobie zatrzymać zboża.

Resztę zboża t. j. pszenicy, żyta, owsa, jęczmienia i mieszanin tych zbóż należy we własnym interesie jak najrychlej odstawić w większych partyach do magazynów wojskowych, o ile dotycząca miejscowość nie otrzyma od Komendy obwodowej zezwolenia na zatrzymanie osobnej ilości zboża, a to dla tych mieszkańców, którzyby go mieli za mało.—

Również siano i rzepak nie mogą być komu innemu sprzedane aniżeli Administracyi wojskowej; szczegółowe postanowienia ogłoszone zostaną dodatkowo.

Odstawa zboża do magazynów należy do powyższych komitetów, które obowiązane są prowadzić dokładne zapiski, ile i jakiego zboża odebrały od każdego z rolników.

W celu odstawy zboża do magazynu komitety mają prawo rekwirowania wszystkich koni danej miejscowości. Właścicielom koni należy się od pary koni za cały dzień 9 koron, a należytość ich mają komitety ściągnąć od właścicieli dostawionego zboża.

Każda odstawa winna być zgłoszoną przez komitet miejscowy w odnośnym magazynie na dwa dni przed odstawą.

Magazyny wojskowe dla odbioru zboża znajdują się:

główny magazyn w Opocznie dla gmin: Opoczno, Białaczew, Stużno, Kszczonów, Kuniczki, Przysucha, Goździków, Skrzyńsko i

filialne magazyny:

1) Drzewica, dla gmin: Drzewica, Rusinów, Klwów, Ossa i Studzianna;
2) Żarnów dla gmin: Topolice, Machory, Sworzyce, Paradyż, Niewierszyn;
3) Sławno, dla gmin Janków, Radonia i Owczary;
4) Unewel, dla gmin: Zajączków, Unewel.

Z gmin przydzielonych do magazynów filialnych może być zboże dostarczone wprost do głównego magazynu.

Ceny pojedyńczych gatunków zboża.

	Ceny w koronach pro 100 kg. dostawione		
	Włącznie do 31 sierpnia 1915	Włącznie do 15 września 1915	od 16 września nadal
Pszenica	34	32	30
Żyto	29	28	27
Jęczmień browarniany	27	27	27
Jęczmień pastewny .	25	25	25
Owies	26	26	25

Rychłe dostarczenie zboża leży w interesie producenta ze względu na powyższe obniżanie się ceny.

Ceny mąki zostaną później ogłoszone.

Tylko suche zboże zostanie przyjęte, natomiast mokre zwracać się będzie na koszt i niebezpieczeństwo producenta.

Jeżeli dostawione zboże zawierać będzie więcej jak 2% zanieczyszczenia, to za każdy dalszy procent zanieczyszczenia potrącać się będzie z ceny jeden procent.

Zboże ważyć się będzie razem z workiem, a na worek odliczać się będzie jeden kg. = 2½ funta.

Tak magazyn główny jak i filialne wystawiać będą dostawcom pokwitowania. Magazyn główny wystawiać będzie pokwitowania ostateczne, a magazyny filialne pokwitowania tymczasowe.

Za kwity tymczasowe otrzymają dostawcy kwity ostateczne, po odstawieniu ich zboża z magazynu filialnego do magazynu głównego.

Należytość wypłacana będzie w C. i k. Komendzie obwodowej w Opocznie za wykazaniem się kwitem ostatecznym.

Na kwity tymczasowe wypłacać będzie c. i k. Komenda obwodowa, w wypadkach zasługujących na uwzględnienie, odpowiednie zaliczki.

Wszystkie powyższe postanowienia obowiązują również wielką własność rolną, z tą jednak różnicą, że na obszarach dworskich nie będzie się tworzyć komisyi miejscowych, a obowiązki tych komisyi ciążyć będą na właścicielach, względnie ich pełnomocnikach (faktycznie wykonujących zarząd administratorach).

Dla tych majątków ziemskich, których właściciele i ich rządcy byli nieobecni, zostali przez c. i k. Komendę obwodową ustanowieni administratorzy; na tych administratorach ciążą takie same obowiązki jak i na administratorach ustanowionych przez właścicieli.

Gdyby obecnie znajdowały się jeszcze takie majątki ziemskie, dla których nie ustanowiono administratorów, to odnośnie do tych majątków obowiązek zgłoszenia żniwa i jego odstawy do magazynów wojskowych ciążyć będzie na wójcie, względnie na komisyi miejscowej przez niego ustanowionej.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia, o ile nie będą przedstawiać się jako więcej karygodne przestępstwa innych ustaw, karane będą przez c. i k. Komendę obwodową w Opocznie grzywnami do 5000 koron, lub aresztem do sześciu miesięcy.

Zboże i wyroby młynarskie kupione lub sprzedane wbrew zakazowi i cena kupna ulegają konfiskacie i będą użyte przez Komendę obwodową dla wyżywienia ludności.

Do nadzoru nad ścisłem wykonywaniem postanowień niniejszego obwieszczenia ustanowione będą, prócz organów c. i k. Komendy obwodowej, osobne organa kontrolne z ludności cywilnej.

W jaki sposób zabezpieczy się zboże dla ludności nierolniczej, jak również dla rolników, którzy własnego zboża będą mieć za mało, poda się później do ogólnej wiadomości.

43.

Zakaz sprzedaży siana.

L. 2492 z 21. VIII. 1915.

Rozporządzeniem z dnia 9 sierpnia — L. 1872 — zostało postanowionem, że wszelkie zbiory siana zajęte zostały na rzecz c. i k. Armii, wskutek czego siano nie może być komu innemu sprzedane, jak tylko Administracyi wojskowej.

W uzupełnieniu i celem praktycznego przeprowadzenia powyższego rozporządzenia zarządza się:

Najdalej do dnia 27 sierpnia b. r. ma Zarząd gminy nadesłać do c. i k. Komendy obwodowej w Opocznie następujące, możliwie ściśle przeprowadzone wyjaśnienia, podane w centnarach metrycznych: = (centnar metryczny = 100 kg.):

a) ogólny zapas siana w gminie z pierwszego sianokosu;

b) ogólna ilość siana, potrzebna dla własnego gospodarstwa, przyczem uwzględnione ma być tylko zapotrzebowanie na przeciąg 6-ciu miesięcy po 3 kg. dziennie dla konia (bydlęcia);

c) ogólna ilość siana, pozostającego do wolnego rozporządzenia Administracyi wojskowej.

Równocześnie należy donieść, czy i gdzie znajdują się w gminie maszyny do prasowania siana.

Cała nadwyżka w zapasach siana ma być możliwie bezzwłocznie sprasowaną i dostawioną do głównego magazynu wojskowego w Opocznie.

Za otrzymane w magazynie wojskowym kwity wypłaconą będzie dostawcom bezzwłocznie w c. i k. Komendzie obwodowej w Opocznie należytość w kwocie po 8 koron za centnar metryczny. Za siano odebrane przez Administracyę wojskową na miejscu gospodarstwa płacić się będzie po 7 Koron za centnar metryczny.

Utworzone po gminach Komisye miejscowe mają również czuwać nad tem, ażeby siano sprzedawane było tylko Administracyi wojskowej, a ponadto, ażeby nadwyżki w zapasach siana, znajdujące się u pojedyńczych gospodarzy lub w majątkach ziemskich, do magazynu wojskowego w Opocznie rzeczywiście odstawione zostały.

44.

Zakaz wywozu ziemniaków.

L. 1293 z 1. VIII. 1915.

Wolny wywóz kartofli zostaje niniejszem zakazany.

Począwszy od 1-go sierpnia 1915 niewolno wywozić kartofii poza granice austr.-węg. obszaru okupowanego, bez względu na to, czy to są kartofie stare, czy nowe.

45.

Sposób wypiekania chleba.

L. 1263 z 1. VIII. 1915.

Podaję do publicznej wiadomości, że chleb wolno wypiekać tylko przy użyciu 75% czystej mąki piekarskiej z domieszką 25% jęczmiennej, kukurydzianej lub kartoflanej.

Zamiast mąki kartoflanej można użyć gotowanych kartofii.

Wypiekanie białego pieczywa wogóle zakazuje się.

Nadto w celu zmniejszenia konsumcyi mięsa zakazuje się sprzedaży mięsa dwa razy w tygodniu tj. we wtorki i piątki.

46.

Ograniczenie handlu końmi oraz zakaz jeżdżenia nocą.

L. 2032 z 13. VIII. 1915.

Celem położenia tamy wyprowadzaniu koni z powiatu Opoczyńskiego, co dzieje się z największą szkodą gospodarstwa rolnego, zarządzam:

1) W obwodzie Opoczyńskim **nie wolno na handel ani kupować, ani sprzedawać koni.**

2) Na własną potrzebę mogą kupować w obwodzie Opoczyńskim bez zezwolenia c. i k. Komendy obwodowej tylko osoby stale zamieszkałe w obwodzie Opoczyńskim,—wszystkie inne muszą się postarać o pisemne zezwolenie c. i k. Komendy obwodowej.

Sprzedaż osobom uprawnionym może nastąpić albo w miejscu dotychczasowego stałego pobytu konia, albo też na jarmarku.

Dla koni ustanawia się jarmarki w Opocznie (na końskiej targowicy), a to każdego pierwszego i trzeciego czwartku w miesiącu.

Sprzedaż może dojść do skutku tylko w obecności Wójta względnie Burmistrza miasta Opoczna.

Jeżeli koń zostaje kupiony przez osobę stale zamieszkałą w tej samej gminie, co i sprzedający w takim razie nie potrzeba żadnych formalności.—Natomiast, jeżeli kupujący ma zamiar nabyć konia z innej gminy tutejszego obwodu, w takim razie musi postarać się u swego Wójta o poświadczenie, w którem musi być podane: 1) imię i nazwisko mającego zamiar konia nabyć, 2) miejsce jego stałego pobytu, 3) zatrudnienie i 4) stwierdzenie, że kupuje konia dla własnego użytku.

Właściciel konia, mający zamiar wyprowadzić konia na jarmark, musi się postarać u Wójta o poświadczenie, w którym ma być podane: 1) imię nazwisko oraz miejsce stałego zamieszkania sprzedającego, 2) opis konia, 3) oświadczenie, że koń nie jest dotknięty zaraźliwą chorobą i 4) w którym dniu koń będzie na jarmark wyprowadzony.

Wrazie porozumienia się sprzedającego z kupującym, Wójt miejsca pobytu konia względnie Burmistrz miasta Opoczna wręczy kupującemu poświadczenie kupna, zawierające: 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i zatrudnienie sprzedającego, 2) opis konia, 3) oświadczenie, że koń nie jest dotknięty chorobą zaraźliwą, i 4) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i zatrudnienie kupującego. Równocześnie Wójt, względnie Burmistrz odbierze od kupującego i sprzedającego poświadczenia, które oni od swych wójtów otrzymali, a po przekreśleniu ich, zatrzyma u siebie. Wszystkie powyższe poświadczenia winny być wciągnięte do osobnych wykazów i zaopatrzone numerami bieżącymi tych wykazów.

3) Z gminy do gminy nie wolno w jakimkolwiekbądź celu przeprowadzać koni względnie przejeżdżać końmi w porze nocnej tj. od godziny 9-ej wieczorem do godziny 5-ej (ani w zaprzęgu ani luzem).

Poszczególnym osobom Komenda obwodowa będzie wydawać pozwolenia na przejazd nocą.

4) Wójci i sołtysi są obowiązani osobiście nadzorować, by powyższe postanowienia były przestrzegane. W szczególności są obowiązani donieść Komendzie obwodowej o każdem usunięciu konia z gminy (miasteczka, wsi, kolonii, osady) bez ich wiadomości.

5) Przekroczenia powyższych zarządzeń, o ile nie będą podpadać pod cięższe postanowienia karne, karane będą przez c. i k. Komendę obwodową grzywną do 2000 koron lub aresztem do 6 miesięcy. Konie, kupione na handel, jak również konie, któreby usiłowano wyprowadzić z terenów Królestwa Polskiego, podlegających wojskowej administracji austryjacko-węgierskiej, ulegną konfiskacie.

6) Wszystkie powyższe postanowienia wchodzą w życie natychmiast po ich ogłoszeniu.

47.

Sądownictwo karne.

L. 230 z 2. VII. 1915.

Sądownictwo karne nad osobami cywilnemi w obwodzie Opoczyńskim będzie wykonywane na podstawie § 454 woj. kar. proc. i rozporządzenia Najwyższego Dowódcy z 21/VIII 1914 Res. l. 678 przez sąd wojskowy c. i k. Komendy obwodowej w postępowaniu polowo-sądowem, o ile inny sąd polowy lub sąd gminny nie będzie przynależnym.

Sądy gminne w obwodzie Opoczyńskim będą później aktywowane i wtedy zostaną wydane postanowienia regulujące sądownictwo sądów gminnnych.

Dalej podaje się na podstawie § 437 wojskowej procedury karnej do publicznej wiadomości, że wskutek rozporządzenia Naczelnej Komendy Armii z dnia 16 marca 1915 Op. 32183 G. wprowadzone zostało postępowanie karne przepisane dla sądów doraźnych odnośnie do wszystkich osób stanu cywilnego i odnośnie do następujących zbrodni:

1) nieuprawnionego werbunku (§ 306 i 307 w. u. k.)

2) nakłaniania lub udzielania pomocy celem naruszenia zaprzysiężonego obowiązku służby wojskowej i dania pomocy osobom zbiegłym z wojska (dezerterom) (§ 314, 316 i 318 w. u. k.)

3) szpiegostwa i innych czynów skierowanych przeciw sile zbrojnej Państwa (§ 327 w. u. k.)

4) zdrady głównej (§ 334 w. u. k.)

5) obrazy Majestatu (§ 339 w. u. k.)

6) zakłócenia spokoju publicznego (§ 341 w. u. k.)

7) powstania (§ 349 w. u. k.)

8) zbrodni gwałtu publicznego przez złośliwe uszkodzenie kolei żelaznych, należących do tego zakładów, środków przewozowych, maszyn, urządzeń albo innych służących do ich ruchu przedmiotów (§ 362 c. w. u. k.)

9) zbrodni gwałtu publicznego przez złośliwe działania i opuszczenia popełnione na kolejach żelaznych wśród szczególniej niebezpiecznych okoliczności (§ 364 w. u. k.)

10) zbrodni gwałtu publicznego przez złośliwe uszkodzenie lub zniszczenie telegrafów (telefonów) Państwowych (§ 366 w. u. k.)

11) zbrodni gwałtu publicznego wedle § 362 w. u. k. w wypadkach niewymienionych pod 8., gdy te czyny karygodne popełnione na szkodę skarbu wojskowego względnie obrony krajowej lub na przedmiotach pozostających pod jego zarządem lub kierownictwem albo jeżeli bez względu na te okoliczności wysokość, jednorazowo lub na kilka zawodów zarządzonej szkody przenosi kwotę 1000 (tysiąc K.)

12) zbrodni morderstwa (§ 413 i 414 w. u. k.), zabójstwa (§ 419—421 w. u. k.), podpalenia (§ 448—453 w. u. k.) i rabunku (§ 483, 490 i 491 w. u. k.)

13) zbrodni kradzieży (§§ 457—465 a, 466,467 w. u, k.) i sprzeniewierzenia (§ 472 w. u. k.), jeżeli wartość jednorazowo lub na kilka zawodów skradzionych, względnie sprzeniewierzonych przedmiotów przenosi kwotę 1000 (tysiąc K.), zbrodni sprzeniewierzenia (§ 474 w. u. k.) i zbrodni oszustwa (§§ 502—506 w. u. k.), jeżeli wartość jednorazowo lub na kilka zawodów sprzeniewierzonych względnie wyłudzonych przedmiotów przenosi kwotę 2000 (dwa tysiące K.)

Postanowienia postępowania karnego przepisanego dla Sądów doraźnych mają pełne zastosowanie także odnośnie do usiłowania, współwiny i uczestnictwa w wyżej wymienionych postępowaniem Sądów doraźnych zagrożonych zbrodniach.

Równocześnie ogłasza się, że posiadanie i niewydanie broni, amunicyi i materyałów wybuchowych może być stosownie do okoliczności jako zbrodnia przeciw sile zbrojnej Państwa na podstawie § 327 wojskowej proc. kar. traktowane według postępowania przepisanego dla Sądów doraźnych.

Ostrzega się przeto przed popełnianiem powyższych zbrodni i oznajmia się, że ktokolwiek po ogłoszeniu niniejszego obwieszczenia stanie się winnym której z wyżej wymienionych zbrodni, będzie postawiony przed Sąd doraźny i ukarany śmiercią przez powieszenie lub rozstrzelanie.

48.

Odpowiedzialność gmin za zbiegłych woźniców cywilnych.

L. 2975 z 25. VIII. 1915.

Podaje się do publicznej wiadomości, że każdy oddział wojskowy, posiadający woźniców rosyjskiego pochodzenia, obowiązany jest prowadzić ewidencję, zawierającą dokładne nazwisko i gminę przynależności tychże.

Skoro taki woźnica umknie przynależna gmina będzie obowiązaną do dostarczenia innej osoby w miejsce jego. Za cały czas od dnia ucieczki, aż do dania zastępcy obowiązana będzie gmina do uiszczania kontrybucji w wysokości jednego rubla w złocie, a to za każdy dzień i każdego zbiegłego.

Ucieczka każdego woźnicy ma być natychmiast doniesiona Komendzie obwodowej.

49.

Przepisy meldunkowe.

L. 136 z 14. VIII. 1915.

Powołując się na wydane już rozporządzenie c. i k. Naczelnego Wodza armii z 16 lutego 1915 № 3, dziennika rozporządzeń c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce, uważam za stosowne podać do ogólnej wiadomości i ścisłego zastosowania się, co następuje:

§ 1.

Obowiązek zgłoszenia (meldowania).

Kto przyjmuje u siebie jakąś osobę na nocleg, na mieszkanie (w gościnę) — i to czy przyjmuje ją na mieszkanie za zapłatą, jako najemcę, czy za darmo, na trwały pobyt, czy przejściowo, na podstawie stosunku pokrewieństwa, stosunku służbowego lub roboczego, albo z jakiegokolwiek bądź powodu—winien tę osobę wedle postanowień niniejszego rozporządzenia zgłosić tak po przybyciu, jak po odejściu, to jest po opuszczeniu mieszkania.

§ 2.

Miejsce zgłoszenia.

Zgłoszenie przybycia i zgłoszenie odejścia ma się uskutecznić u naczelnika gminy (wójta).

Naczelnik gminy zbiera zgłoszenia, utrzymuje je w ewidencyi, porządkuje według dnia zgłoszenia i prowadzi co do zgłoszeń rejestr.

§ 3.

Terminy zgłoszenia.

Przyjmujący na mieszkanie (w gościnę) ma równocześnie z przybyciem osoby, przyjętej na mieszkanie, zasięgnąć od niej potrzebnych wyjaśnień i uskutecznić zgłoszenie przybycia, względnie zgłoszenie odejścia w ciągu 24 godzin po przybyciu tej osoby, względnie po jej odejściu.

§ 4.

Sposób zgłoszenia.

Zgłoszenie przybycia względnie odejścia należy uskutecznić za pomocą karty zgłoszenia, która zawiera następujące rubryki:

1) Imię i nazwisko przyjmującego na mieszkanie i adres mieszkania;

2) dzień, w którym przyjęto na mieszkanie;

3) imię i nazwisko, stan i zatrudnienie osoby przyjętej na mieszkanie;

4) przynależność państwowa, poprzednie i stałe miejsce zamieszkania przyjętego na mieszkanie;

5) dokumenty podróżne albo inne papiery legitymacyjne;

6) kto mu towarzyszy;

7) dzień odejścia i miejsce, do którego się ta osoba udaje.

Zgłoszenia przybycia uskutecznia się przedłożeniem dwóch kart zgłoszenia, wypełnionych w rubrykach 1. do 6., i podpisanych przez przyjmującego na mieszkanie. Jeden egzemplarz otrzyma przyjmujący na mieszkanie napowrót po potwierdzeniu urzędowem faktu i czasu zgłoszenia.

Zgłoszenia odejścia uskutecznia się przedłożeniem zwróconej karty meldunkowej, wypełnionej w rubryce 7. i podpisanej na nowo przez przyjmującego na mieszkanie.

§ 5.

Księga obcych.

Właściciele gospód mają nadto prowadzić księgę obcych, zaopatrzoną w bieżące liczby stronic i zawierającą rubryki wymienione w § 4. pod 2 do 7.

W razie przybycia gościa na mieszkanie wypełni właściciel gospody rubryki pod 2 do 6, zaś daty wymienione pod 7 wpisze w dniu odejścia przyjętej w gościnę osoby.

§ 6.

Rewizya przez żandarmeryę.

Naczelnik gminy winien zebrane karty zgłoszeń i rejestr, zaś właściciel gospody księgę obcych trzymać zawsze w pogotowiu celem umożliwienia kontroli c. i k. komendzie, a w szczególności żandarmeryi.

Żandarmerya przeprowadza peryodycznie rewizye naprzód niezapowiadane. Każda zwłoka w przedłożeniu i każdy brak w prowadzeniu tej ewidencyi stanowi przekroczenie niniejszego rozporządzenia.

§ 7.

Obowiązek dawania wyjaśnień.

Osoba przyjęta na mieszkanie (w gościnę) jest obowiązana przyjmującemu na mieszkanie udzielić wyjaśnień potrzebnych do spełnienia obowiązku zgłoszenia.

Jeżeli osoba przyjęta na mieszkanie wzbrania się udzielić wyjaśnień, albo jeżeli co do prawdziwości podanych dat zajdą wątpliwości, lub też jeżeli przyjmujący na mieszkanie dowie się o okolicznościach, które co do osoby, przyjętej na mieszkanie mogą wzbudzić podejrzenie o knowania zagrażające bezpieczeństwu lub niebezpieczne dla Państwa, winien natychmiast o tem donieść gminie, albo najbliższemu posterunkowi żandarmeryi, a w siedzibie c. i k. komendy obwodowej tejże komendzie.

Każdy przyjmujący na mieszkanie jest obowiązany udzielić c. i k. komendom, a także żandarmeryi na żądanie wyjaśnień co do imienia i nazwiska, stanu, zatrudnienia lub innych stosunków osób przyjętych na mieszkanie.

§ 8.

Postanowienie karne.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą karane przez komendę obwodową grzywną do dwóch tysięcy koron albo aresztem do sześciu miesięcy.

50.

Przepisy policyi drogowej.

L. 136 z 14. VII. 1915.

I.

Postanowienia celem zapobieżenia uszkodzeniom dróg.

§ 1.

Każde rozmyślne albo przez zaniedbanie obowiązkowej ostrożności powstałe uszkodzenie tak samej drogi jakoteż należących do niej objektów j. n. p. obmurowań, krawężników, poręczy, słupów ochronnych, przepustów, mostów, rowów przydrożnych, drzew alejowych, kamieni i słupów wiorstowych, drogowskazów, tablic ostrzegawczych i t. d. będzie, o ile czyn tego rodzaju nie podpada pod postanowienia powszechnej ustawy karnej, karane jako przekroczenie przepisów policyi drogowej. Winny ma prócz tego wynagrodzić zrządzoną szkodę.

§ 2.

Paszenie bydła na bankietach drogowych, na szkarpach i w rowach przydrożnych jest zakazane;—również nie wolno nikomu samowolnie kosić lub żąć trawy.

§ 3.

Używanie toru jezdnego, bankietów, rowów i mostów do zgromadzania nawozu i innych nieczystości, do składania drzewa, kamieni budowlanych, piasku, ziemi i gruzu, zgarnywanie śniegu, leżącego na dachach lub przed domami albo w podwórzach, na tor jezdny, bankiety i mosty, jakiekolwiek zwężanie drogi wogóle, odprowadzanie wody deszczowej, odpływów ze studni lub jakichkolwiek innych odpływów, gnojówki i innych nieczystości do rowów przydrożnych, worywanie się w te rowy, dalej obwałowywanie lub zamulanie rowów jest zakazane. Usunięcie tego rodzaju szkodliwych urządzeń i przyprowadzenie do pierwotnego stanu zarządzone będzie na koszt winnego.

§ 4.

Jadący mają w miejscach, gdzie w celach konserwacyi drogi dla uniknięcia tworzenia się torów kołowych położono kamienie lub drzewo, zmienić stronę jezdną i nie wolno im takich kamieni lub drzewa usuwać lub przez nie przejeżdżać. Dróżnicy są obowiązani tego rodzaju kamienie do mijania lub zapory z drzewa przed nastaniem nocy usuwać.

§ 5.

Smykanie drzewa, pni drzewnych lub innych tego rodzaju przedmiotów, uszkadzających szutrówkę jest z wyjątkiem trwania sanny zakazane.

§ 6.

Szybka jazda przez mosty, które nie są w całości murowane, jest zakazana.

Wozy z ciężkim ładunkiem mogą przez takie mosty przejeżdżać tylko pojedyńczo.

Do hamowania wolno używać tylko suk, — hamulców tylko wtedy, jeśli skutkiem ich działania obrót kół nie jest całkowicie wstrzymany. Hamowanie łańcuchami jest wogóle wzbronione,—hamowanie łańcuchem na ostro—tylko podczas gołoledzi.

§ 7.

Powierzchnia rafy musi być u wszystkich gatunków wozów gładka, t. j. bez żadnej wypukłości i bez żadnych wystających gwoździ albo śrub.

II.

Przepisy, odnoszące się do bezpieczeństws ruchu jezdnego.

§ 8.

Ruch na drogach nie może być ani we dnie ani w nocy wstrzymany. Wszelkie zapory, ustawione przez osoby niepowołane, będą na koszt winnych usunięte, niezależnie od dochodzeń, jakie przeciw nim za przekroczenie przepisów policyi drogowej wzdrożone zostaną.

Pozwolenie na chwilowe złożenie materyałów, przeznaczonych do budowli prywatnych, na bankietach drogowych, uzyskać można u dotyczącego Zarządu drogowego, jednak tylko w wyjątkowych i na szczególne uwzględnienie zasługujących wypadkach i pod ściśle oznaczonymi warunkami.

Zarówno na drogach jakoteż w bezpośrednim pobliżu tychże należy wszystkiego zaniechać, przez co przejezdni mogliby doznać jakiejkolwiek szkody lub co by mogło spowodować spłoszenie się zwierząt pociągowych.

§ 9.

O ile Zarząd drogowy z okazyi naprawy drogi lub mostu albo z powodu zawiei śnieżnej urządzi drogę tymczasową, przejeżdżające zaprzęgi aż do otworzenia ruchu na drodze właściwej, zobowiązane są do używania tej drogi tymczasowej, zachowując przytem wszelkie przepisy, odnoszące się do ruchu drogowego.

§ 10.

Nie wolno pozostawiać niezaprzężonych wozów na drogach. Jeśli okoliczność taka spowodowana będzie jakimś wypadkiem, nie może wóz pozostać bez dozoru, a w nocy bez oświetlenia. Czekające przed domami zajezdnymi i t. p. wozy, muszą stać poza torem jezdnym, a w nocy być należycie oświetlone. Karmienie koni na torze jezdnym i to zarówno w obrębie jak i poza obrębem osad i miejscowości jest zakazane.

§ 11.

Zakazane jest przyczepianie jednego wozu do drugiego, z wyjątkiem wózków ręcznych przyczepionych do wozów towarowych.

Dla poszczególnych rodzajów wozów może być wyjątkowe zezwolenie tego rodzaju udzielone przez wójta odnośnej gminy.

§ 12.

Szerokość ładunku wozu ciężarowego nie może przenosić 3 metrów. Nie wolno również na wozach umieszczać siedzeń, któreby sterczały poza szerokość ładunku lub wozu. Na drogach o szerokości 6 metrów lub węższych nie można obok siebie zaprzęgać więcej koni, niż dwa.

§ 13.

Każdy pojazd (wóz, powóz, bryczka i t. p.) musi być zaopatrzony, w widocznem na zewnątrz miejscu, tabliczką z podaniem na niej imienia, nazwiska i miejsca zamieszkania właściciela.

W porze nocnej muszą być wozy zaopatrzone w zaświeconą, z daleka widoczną latarnię. Jazda saniami bez dzwonków jest bezwarunkowo zakazana.

§ 14.

Wszystkie pojazdy bez wyjątku mają jechać prawą stroną drogi, mijać na prawo a wyprzedzać na lewo,—wozom chcącym jadący z przodu pojazd wyprzedzić albo jadącym naprzeciw należy bez wahania pozostawić dość miejsca na wyminięcie. Jazda po bankietach drogowych, wyprzedzanie jadących fur na mostach, tudzież jechanie kilku wozów obok siebie jest zakazane.

§ 15.

Zaprzęgom wojskowym musi każdy inny pojazd ustąpić z drogi, a mianowicie lekkie wozy muszą usunąć się zupełnie z tej strony toru jezdnego, którą zdąża zaprzęg wojskowy, zaś ciężkie (ładowne) wozy, o ile możności o tyle zjechać z drogi lub stanąć, aby zaprzęg wojskowy miał dość miejsca do wyminięcia.

§ 16.

Woźnicy nie wolno w czasie jazdy opuszczać swego zaprzęgu. Jednemu woźnicy nie wolno kierować dwoma lub więcej zaprzężonymi wozami.

§ 17.

Zakazane jest najsurowiej spać woźnicy w czasie jazdy.

§ 18.

Nadzór nad wykonywaniem i przestrzeganiem przepisów, zawartych w niniejszem rozporządzeniu spełniać będą przedewszystkiem organy administracyi drogowej, policyi miejscowej, dalej żandarmerya i straż skarbowa.

III.

Wykonywanie przepisów policyi drogowej i postanowienia karne.

§ 19.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia, o ile nie podpadają pod postanowienia powszechnej ustawy karnej, karane będą grzywną pieniężną od 1 do 20 koron a w razie niemożności zapłacenia, aresztem od 6 do 48 godzin. Karę pieniężną należy natychmiast złożyć, lub jej złożenie zabezpieczyć. Złożenie kary pieniężnej nie uwalnia winnego od obowiązku naprawy uszkodzenia (przywrócenia do pierwotnego stanu) własnym kosztem, do bezzwłocznego usunięcia przeszkód, tamujących ruch, tudzież do wynagrodzenia zarządzonej szkody.

§ 20.

O nazwisku osoby, która się dopuściła przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia o policyi drogowej należy natychmiast donieść wójtowi lub sołtysowi celem wzdrożenia dochodzenia karnego, a w razie koniecznym winnego odstawić do wójta lub do sołtysa. Wójt gminy ma natychmiast, po sumarycznem zbadaniu okoliczności towarzyszących danemu przekroczeniu, wydać wyrok, wykonać nałożoną karę i wydać winnemu — o ileby tego żądał — odpowiednie poświadczenie, w którem zawarte ma być w danym razie orzeczenie co do wynagrodzenia szkody. Zażalenia przeciw wyrokom wójta w powyższych sprawach rozstrzyga Komenda Obwodowa.

51.

Karanie przekroczeń policyjnych przez Wójtów względnie Sołtysów.

L. 3039 z 24. VIII. 1915.

Prawo karania, przysługujące wójtowi, względnie sołtysowi, po myśli ustępów 219 i 227 ustawy o zarządzie gubernialnym Królestwa Polskiego (zbiór praw T. 2, wydanie z r. 1892), ma być w dalszym ciągu wykonywane, jednak nie przez samego wójta, względnie sołtysa, lecz przez wójta (sołtysa) i dwóch pełnomocników gminnych (wioskowych).

Zebranie gminne (wioskowe), w tym celu zwołać się mające, uprawnione jest do wyboru pełnomocników bez względu na ilość zebranych.

Na pełnomocników gminnych w powyższym celu należy wybrać, o ile możności, osoby zamieszkałe w tej samej miejscowości, co wójt.

Przy wydawaniu wyroków każdy z trzech członków ma równy głos.

Orzeczenie karne należy udzielić ukaranemu do wiadomości z pouczeniem, że przeciw orzeczeniu przysługuje prawo wniesienia rekursu do c. i k. Komendy obwodowej, który należy wnieść za pośrednictwem Urzędu gminnego (wioskowego), w ciągu dni trzech, licząc od dnia następującego po dniu ogłoszenia.

Wniesione rekursa należy przedkładać Komendzie obwodowej, każdy z osobna, bezzwłocznie, a najpóźniej do dni 8-iu, dołączając odnośne protokóły karne, zaopatrzone w podpisy wszystkich trzech wyrokujących.

Wszystkie rozprawy, przeprowadzone po myśli punktów 219, względnie 227 powyżej zacytowanej ustawy, winny być wciągnięte do rejestru rozpraw policyjnych, którego druki zostaną w swoim czasie przesłane. Odpisy tych rejestrów mają być przedkładane Komendzie obwodowej z końcem każdego miesiąca.

52.

Listy i przesyłki pieniężne dla jeńców.

L. 3090 z 25. VIII. 1915.

Listy i przesyłki pieniężne dla żołnierzy wojsk rosyjskich, ujętych przez Armie sprzymierzone, przyjmuje się do dalszej przesyłki w Komendzie obwodowej.

53.

Zasiłki dla rodzin polskich legionistów.

L. 3087 z 25 VIII. 1915.

Uzupełniając ustawę z dnia 26 grudnia 1912 Dz. u. p. № 237, wydało Ministerstwo Obrony krajowej na podstawie Najwyższego postanowienia następujące zarządzenie:

Rodziny legionistów polskich, w granicach okupowanego obszaru Państwa rosyjskiego, mają prawo do zasiłku ze środków państwowych pod warunkami, przewidzianemi w ustawie dnia 26 grudnia 1912 Dz. u. p. № 237, a to począwszy od dnia opuszczenia przez legionistę swego miejsca pobytu w celu zgłoszenia się do legionów.

Prawo do zapomogi mają:

1) żony i ślubni potomkowie,

2) ślubni przodkowie, rodzeństwo i rodzice żony,

3) matka niezamężna i nieślubne dzieci wówczas, jeżeli ich utrzymanie, do którego zaliczyć można prócz żywności, mieszkania, ubrania i innych niezbędnych potrzeb do życia w danym razie także koszta leczenia i pielęgnacyi oraz koszta wychowania dzieci, zależnem było od dochodów i zarobku, które legionista osobiście pobierał i zarabiał, a wskutek ubytku tych dochodów i zarobków osoby wyżej wspomniane zostały bez środków na utrzymanie.

Wójtowie i sołtysi mają donieść c. i k. Komendzie obwodowej, czy w obrębie gminy są tego rodzaju rodziny, mające prawo do zapomogi.

W danym razie otrzymają wójtowie i sołtysi potrzebną ilość formularzy zgłoszeń w których dalsze postępowanie jest określone.

54.

Przeniesienie Kierownictwa ruchu kolejowego z Granicy do Kielc.

L. 1541 z 9. VIII. 1915.

Rozporządzeniem Naczelnej Komendy zostało z dniem 25 lipca b. r. przeniesione Kierownictwo ruchu kolei, stojących pod austro-węgierskim zarządem na zajętym obszarze z Granicy do Kielc.

55.

Otwarcie ruchu kolejowego na przestrzeni Rozwadów-Kraśnik.

L. 2974 z 25. VIII. 1915.

20. lipca 1915 został podjęty na linii kolejowej Rozwadów-Kraśnik (Królestwo Polskie) ruch wojskowy i towarowy.

Stacje tej linii są:

Rozwadów (stacja wyjazdowa), Lipa, Zaklików, Rzeńczyca (stacja do wymijania), Szastarka, Kapriówka, Kraśnik (stacja końcowa).

Dla ruchu wojskowego i towarowego na przestrzeni powyższych stacji obowiązują te same postanowienia, które poprzednio wydano dla dawniej uruchomionych przestrzeni kolejowych Królestwa Polskiego.

Powyższa, nowo otworzona linja, podlega pod względem techniczno ruchowym kierownictwu ruchu w Rozwadowie.

56.

Otwarcie linii kolejowej Bzin-Skarżysko-Tomaszów.

Z dniem 28. sierpnia 1915 zostaje na linii kolejowej Bzin-Skarżysko-Tomaszów otwarty ruch dla przewozu osób i towarów cywilnych.

57.

Podporządkowanie wszystkich hut i kopalń pod Wojskowy Zarząd Górniczy w Dąbrowie.

L. 2190 z 16. VIII. 1915.

Wszystkie kopalnie, huty, jak również stojące z niemi w związku zakłady, przedsiębiorstwa, komunikacje i t. p., znajdujące się na okupowanym obszarze Królestwa Polskiego stojącym pod Zarządem Austryjacko-Węgierskim, zostały podporządkowane w znaczeniu technicznem i administracyjnem bezpośrednio c. i k. Wojskowemu Urzędowi Górniczemu w Dąbrowie.

58.

Rozmieszczenie c. i k. Posterunków Żandarmeryi.

C. i k. Obwodowa Komenda żandarmeryi	c. i k. Posterunek Żandarmeryi	Rejon Posterunku tworzą gminy wraz z należącemi do nich wsiami	C. i k. Obwodowa Komenda żandarmeryi	c. i k. Posterunek Żandarmeryi	Rejon Posterunku tworzą gminy wraz z należącemi do nich wsiami
OPOCZNO	Białaczew	Białaczew Stużno	OPOCZNO	Opoczno	Opoczno
	Białobrzegi	Unewel Zajączków		Poświętne	Ossa Studzianna
	Gielniów	Drzewica Goździków Krzczonów		Przysucha	Przysucha Skrzyńsko
	Kunice	Janków Kuniczki		Wójcin	Niewierszyn Owczary Radonia Wielka Wola
	Odrzywół	Klwów Rusinów		Żarnów	Machory Sworzyce Topolice

59.

Konkurs.

L. 2091 z 16. VIII. 1915.

Przy c. i k. Komendzie obwodowej w Opocznie zostały utworzone dwie posady drogomistrzów z poborami służbowymi w kwocie 150 koron miesięcznie.

Warunki przyjęcia:

1. Ukończony 24-ty, lecz nie przekroczony 45 rok życia.
2. Gruntowna znajomość języka polskiego w mowie i piśmie.
3. Znajomość zasadniczych działań rachunkowych.
4. Świadectwo szkolnego wykształcenia.
5. Zdolność fizyczna, stwierdzona świadectwem c. i k. lekarza obwodowego.
6. Świadectwo przynależności, wystawione przez Zwierzchność gminną, a potwierdzone przez Urząd parafialny, że petent jest człowiekiem trzeźwym, pracowitym i zaufania godnym.
7. Pożądaną, jakkolwiek nie konieczną, jest znajomość języka niemieckiego, pierwszeństwo w uzyskaniu posady uzyskają ci kandydaci, którzy wykażą się praktyką odbytej służby przy budowie lub konserwacyi dróg i mostów lub świadectwem teoretycznego wykształcenia fachowego.

Pożądanem jest, ażeby kandydaci przy wnoszeniu własnoręcznie napisanych podań, zgłosili się osobiście w Komendzie obwodu u c. i k. inżyniera.

Posada nadaną będzie początkowo prowizorycznie, poczem w razie zadowalniającego wyniku służby może nastąpić stabilizacya.

Termin do wnoszenia podań upływa z dniem ~~15~~ 25 września 1915.

Załączniki podań nieuwzględnionych zostaną petentowi zwrócone, bez podania przyczyny odmowy.

60.

Godziny urzędowe Komendy obwodowej dla stron.

L. 3037 z 24. VIII. 1915.

Jako godziny urzędowe Komendy obwodowej dla stron ustanawia się porę, codziennie od godziny 9-tej do 12-ej przed południem,

W innych porach zgłaszać się można w biurach Komendy obwodowej tylko w sprawach ważnych i rzeczywiście niecierpiących zwłoki.

Komendant obwodowy przyjmuje strony od godziny 10 do 11 przed południem.

Zarządzenie niniejsze należy podać do ogólnej wiadomości.

61.

Kalendarz gregoryański i czas średnio-europejski.

L. 3038 z 24. VIII. 1915.

Przypomina się, że rozkazem Najwyższego Wodza na terenach Królestwa Polskiego, podlegających c. i k. wojskowej administracyi, obowiązuje kalendarz gregoryański (rzymsko-katolicki) w miejsce kalendarza rosyjskiego (starego stylu).

Czasem obowiązującym dla władz i zarządu kolejowego jest czas średnio-europejski.

62.

Przedpłata Dziennika rozporządzeń i Dziennika urzędowego.

L. 3095 z 25. VIII. 1915.

Dziennik rozporządzeń c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce, oraz Dziennik urzędowy c. i k. Komendy obwodowej w Opocznie zamawiać można w Komendzie obwodowej.

Każdy z tych dzienników wydawany jest w osobnych zeszytach po niemiecku i po polsku, a to Dziennik urzędowy raz na miesiąc, a Dziennik rozporządzeń w miarę potrzeby.

Celem jaknajszerszego umożliwienia zaznajamiania się z przepisami, zawartymi w tych dziennikach, co w pierwszej linii leży w interesie mieszkańców, ustanawia się prenumeratę znacznie poniżej kosztów druku, a mianowicie w wysokości 1 korony za każdy z tych dzienników w jednym języku po koniec bieżącego roku.

Tadeusz Wiktor
pułkownik m. p.